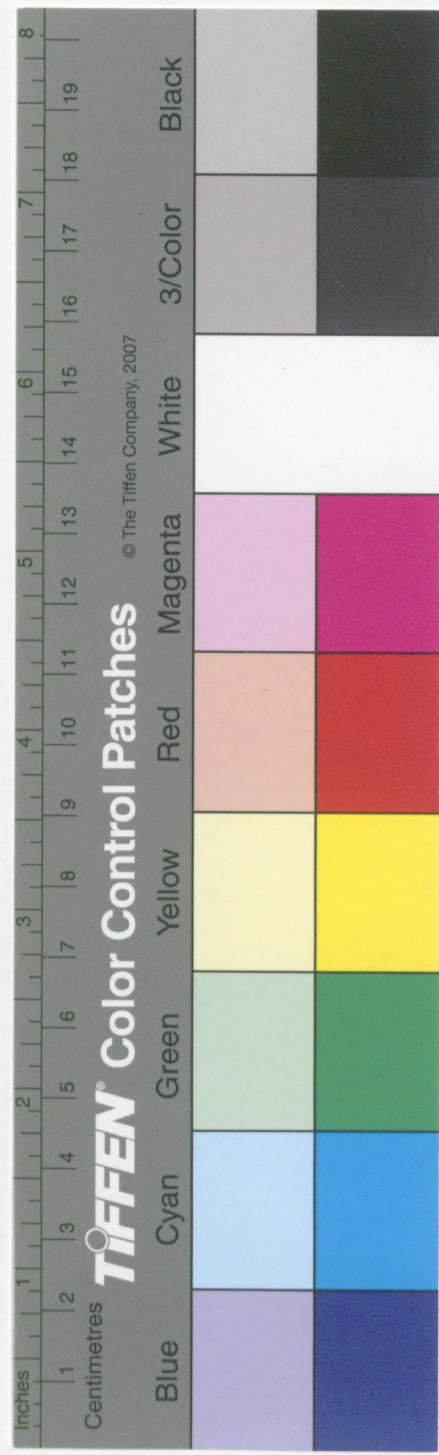

Rom. 18 april ¹⁹⁰⁰ - en ännu en dag - vädret oroligt därefter.
 Många Anni och H.
 Bland de myckna som skickat mig från bland
 de, är oroligt att jag inte har till med vädret.
 Sedan jag kom till Italien har här varit kalla,
 men sedan jag kom till Rom har här varit så
 skönt. I går storm, regn, hagel och
 i dag en kall blås som kunde göra en som-
 marfärd till kläder men ändå ganska. Vi förtogs
 ut, runt om, en frid i vagn utåt via Appia
 till Cecilia Metellas graf. Kunde vi inte leta
 gamla Cecilia här. Red, sådana som legat där
 i 2000 år! Ordet blest det, så att jag
 kom att tänka på mina engelsmän i London
 och dess nice vintersports. Jag var så redo
 att man skulle fökyla sig i skuggan för att
 - ty du var det ej att komma tillbaka till Rom
 innan man skulle låtit genomgå sig under
 5 kilometer. Vi försökte till på hotellet att vända
 oss Maria gata och spirituserna och det gick
 väl bra. Man snöpte sig i en man
 skalen. Otyckligtvis var vi för låga att kläva
 oss i stor gata för denna hotell dör, och hade
 den stora Cofrat Maria och komma till Maria-
 kavarna för en vagn. Vi vepte därför vad vi
 var och fört till den restaurang, Umberto I,
 som vi utvalde att oss, och försökte där vända
 oss med mat och dryck. Vid bordet bedrev oss
 Lato Mascagni med sin och en man som

Att jag inte har till med vädret - som man kan se på bilden - som man kan se på bilden - som man kan se på bilden

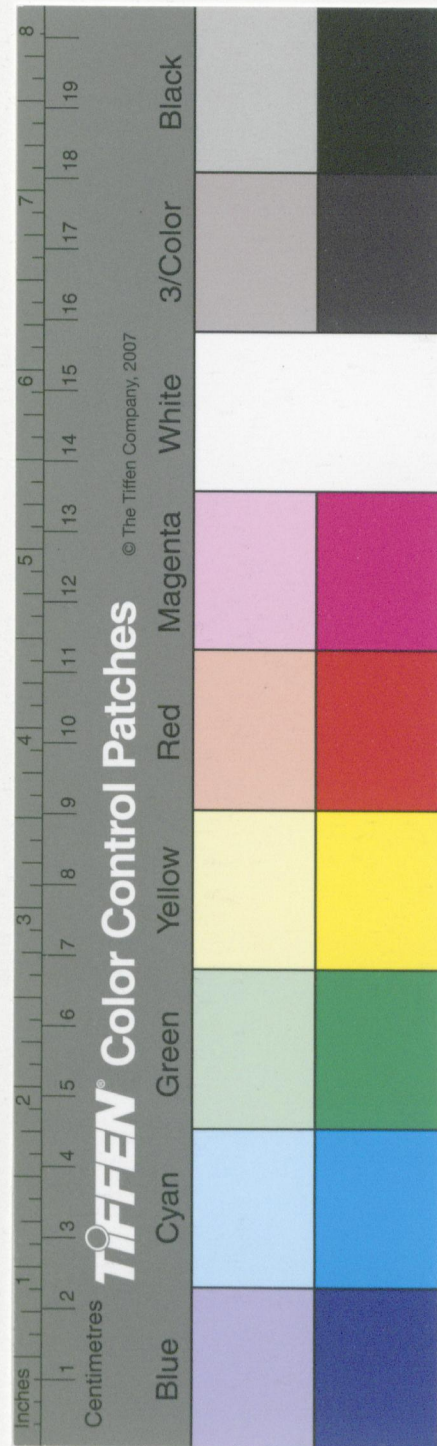

2. skantz, som liknade vår lilla pojken
och Erkki Melartin. Mascagni talade hela
tiden om Amerika, där han varit hem
kommit. Han var mycket intresserad
och liknade sin position. Liten fetare än
Libbey, med rita över ögon. Och duifin

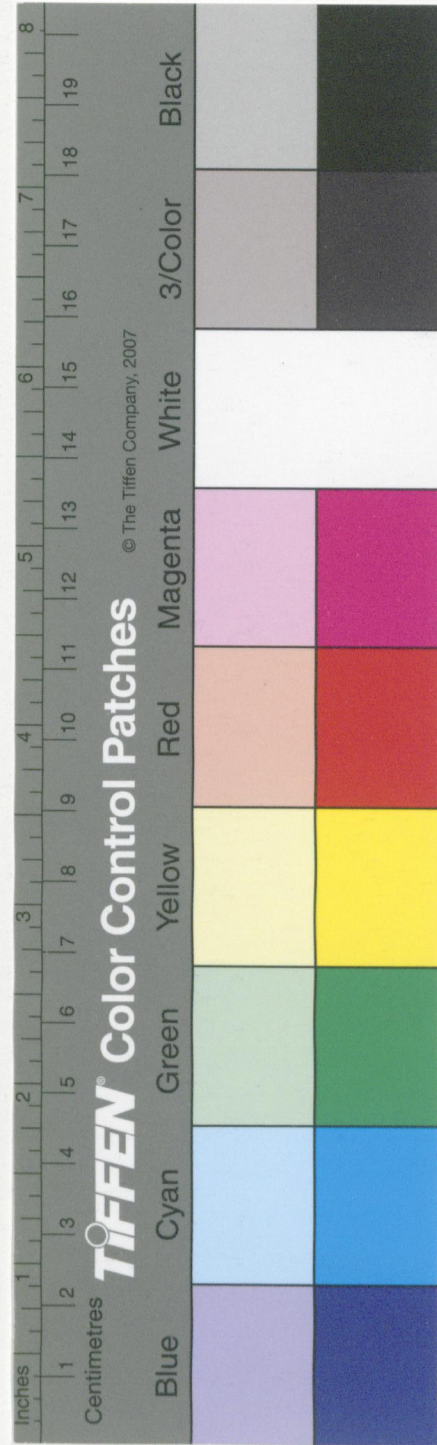

från vi till skandinaviska
främlingar, den berömda, den
Hansen och Björnson lefde
och talat och klät blott
skjorta för rättigheter och
rätt i biblioteksrummet.
En man, för att inte säga
alla Nordens stora män
och kvinnor ha lefde och
druckit kaffe inom denna månad,
som föresten äfven hysat Beatrice Cenci,
efter som främlingar finner i Palazzo Carri.
Här såg, höga som öfverst i Italien och
ogymnastiska som i Italien. Och hela
passi, 50, 60. tal i möblering och
ornamentering. En massa goda tecken, en
af Kroger och andra. I fönstret Thorwaldsen
en gammal dög öfverst och en fukkuliten
Christen. - En mycket besynnerlig
gammaldansk dam, som Maria Theresas
för till följd af hennes ökningshet om finlär,
(hvilket hon ansåg som en provins af Island)

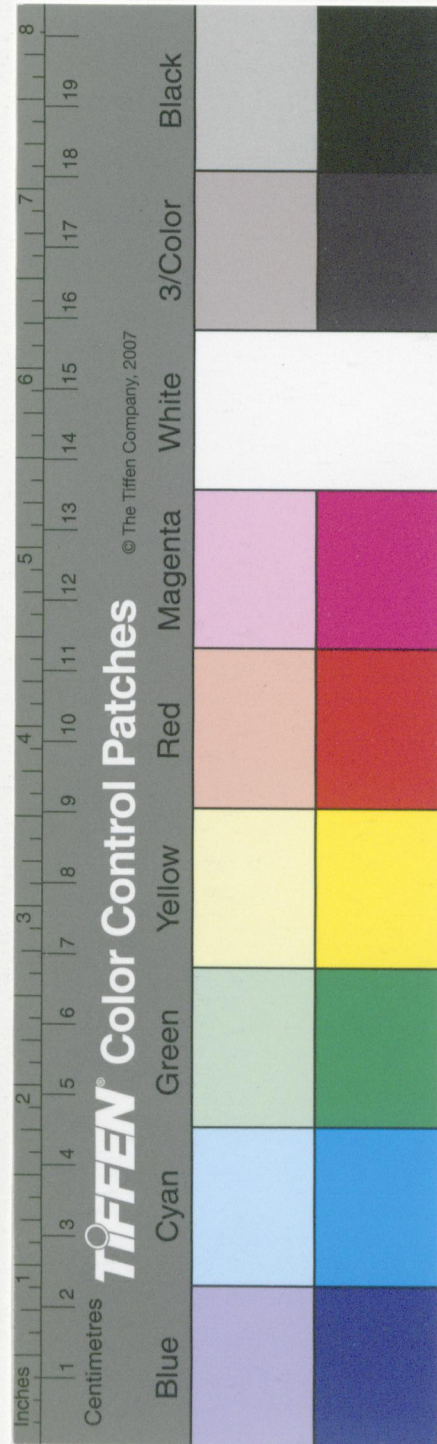
gjorde les hommes. - D: Telegraph, 1870³
orientalisterna, var den och vi talade mycket
om att sög till hemma. En massa
kvinnor af obestämda ålder, och kenne
som liknade den Bolot som är Rikis
lära och glasögon. Efter en kort
passier rita vi hem och tog
Telegraph och man med. - På morgon
voro vi, Maria och jag på Vatikanen.
Här jag var mycket ärlig. 1/0 - det
enst som motsvarade mina förvänt.
Morgen och öfverste den var Rafael
frisk man, i solens, som är herke,
utan reservation, och talat i sittenda
kapellet. Men de öfverst i. k. Rafael,
som han trodde sig varit med sin egen
hand och skabbig och i alla talande
vad vid det är en skam. Jag är
absolut horribel i Konstantinopel.
Det är den gästliga Giulio Romano
som utfört den, så det, och det
måns nej. - Sittenda kapellets vägg
är i höjden grad nedvårdad - det är varit
att utskilja riktiga på Ghislandis
och Botte tilli frukar de. - Men talat,
som vi ja alla kenne, är mycket
vackert i färgen, chum illa medfart.
- Den gästiga domen är till oigenkännig

4. Äfvermålad och "förbättrad" af kläpare
 på 1600-talet. Så Myrskens målar är
 jag och jag gennar han so hand som
 andra liksom än Michelangelos gjort.
 Folke var den i vätchansen som gackes
 bräder, - för en oinriktad, t. ex. en Otakits
 bo, skulle de ha förfäret som dalar
 den de stod, och kändes i värdet för
 att ogrundlighet de på låna kalfhögt
 i N. Öcker. - Håjen af Refaels öje-
 tåsen t. ex. Krista förklaring är rent
 dygslig i färgen, men också den har
 han troligen icke rört. Men ändå
 inte nog sina eleven bruna och blå
 de de så utfäst hans skuggen, det bevisar
 men än gubben, det är slapphet.
 - I vita Bronzuse (under hällmynnet
 och hagelkudarna) färför mig Tizians
 sk. himmeliska och jordiska kärlek
 icke gån, d. v. s. också retuscherad
 som allting här. Man behöfver verkligen
 ej ha den Myrskens af de respektiva
 mästare för att se att så skulle de
 aldrig tecknat en fot eller en öga.
 Vita Bronzuse är en typiskt Senrenaissance
 som möjligt, rentan barockstil. Icke en
 handsked af vägen och tal är oöfverant,

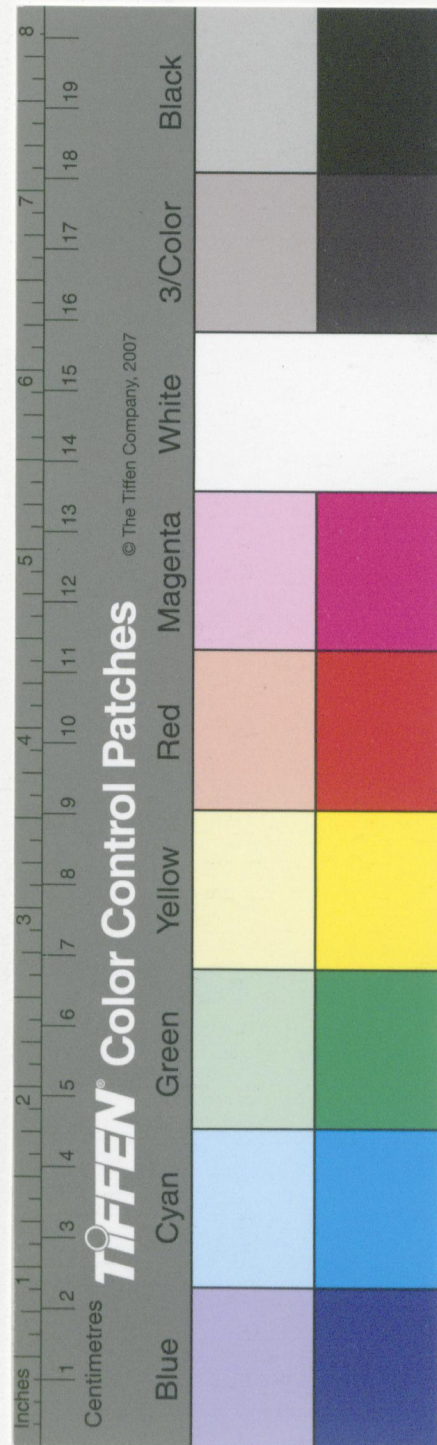

ant' är öfvermålad med brändgula ornament⁵.
 d. figuren på hvit botten, och taflorna se
 högt bränt därpå. - Der finnes en Tizian
 som är öfvermålad, emedan den aldrig
 varit så populär som den holländska o. s. v.,
 - och denna ursprungliga tafla är herrlig
 herrlig. - Men alla dessa konsthistoriker
 och estetiker som skrifvat om dessa taflor
 ha ingenting sett, naturligtvis, af den enkla
 orsak att de icke haft ögon; hufvuds.
 - Då man tänker på den kypers afdelig
 konst som utgått från detta Rom
 under 19de århundradet, påminnas man
 gamla psalmbokens ideliga formen
 att: lägg du din hörsel af, Rom, och
 hörsel af den Hellen. I allmänhet har jag
 ofta kommit att tänka på några händelser
 människor som hordar som T. & Luther, som
 kommit hit med hela den förutfattade
 tanken om Rom, det eviga, kristendomens
 höjeltare - och så har detta kylligt
 dvalstiga, utmanande prompta och vardli-
 ga, - och naturligtvis blefvo utom sig af
 indignation och vrede. - Afspen Valerian
 så ha skrivit, organoterna om sin en stor
 ryskarschinnel och prussiska mossor i kon-
 gregalen - på de gul och svart randiga
 juddarerna och de stransorna ser detta
 mycket besvärt ut. - I Valerianen var
 *) Eller tidigare kyrkemenningar som apostelen Paulus

6. Det, som sagt, folk som gör katter, - de
 stogiv, prälat och lutheriska människor -
 hvilka äro bidrag till fattiga stämmen.
 Nya naiva stoda och stora plantorna
 stämmen, som skulle uttrycka högsta potensen
 af beundran - Ett måste man medgifva,
 stort anseende är det här, och de
 komma vi åter till Imperatorerna
 och Renaissance pipan. Rackare voro
 de ofta, men småaktiga aldrig. Alla
 hvalfbågar, pelare o. d. äro till yngre stäm-
 an ^{annars} öfverallt på jorden, och detta end-
 gån ha de moderna romerska archi-
 tekternas bibehållit. För renten ha de
 byggt facade som i de på en ^{grynn} ^{grynn}
 af färdigt palats de justis, som
 öfverflödighet och kritiska kramas kända mätte
 sig med själva grönvirket huset.
 De nya konsten af Rom äro trost-
 lösa. Enorm hus, men utan "knytt" utan
 personlighet eller kärlek. Äro om man
 en enda gång skulle gå till näst sådant
 som polskas hus här! D. v. s. iika Buonai-
 o. kalapalutit, ty den skulle absolut iika
 paen, utan blod näst som vore genomkänd
 och genomkänd i formen. - Hvar som är
 mest förvånad är att de ha antika och

tidiga renässansstater och gå efter - men nej. 7.
 de kopier (ita) bara 1000 taliga tungan barock.
 Det är ändå så klart att c'est du Nord au Nord
 qui nous vint la Renaissance. - och det hjälper ej
 att säga öfver raser som rulla nedför backe.
 Eget är det att musiken på Monte Pincio
 spelar peer gynt smten. Solvigs sang på Monte
 Pincio! - Maria talat om att han i keapel
 sig en ung man som läste en underlig bok
 af Enrico Toscani: Anitra Selvatica. Efter
 samspillet med mannen fann Maria att detta
 betydde Vildanden, och att läsaren hade myck-
 val red på att af Enrico T. liksom af
 Björson. Men förstod han den riktigt?
 Den 19 söndag. Sedan vi läddet in oss i går, druckit
 varmt, ätit kinn och förtärt accions pre-
 tiva åtgärder ha vi sofrit gamla bra och sofrit
 bort en förtäring som på hoppas. Men gerna
 skulle vi draga hädan - Men hvant? Det
 är enligt tidningarna ett gästigt vädre öfverallt
 Snö på många ställen, och i Perugia och Siena
 är det väl snö än här. Här får man åtminstone
 en ärlig brasa, och det har gjort mig mycket
 god speciell druck moran. I alla fall
 Resa vi väl i morgon efter te till mor-
 zon. Jag vill gerna till Montefalco, men
 för att det är en ställe der de äfva fin-
 name iika varit. Det finier i jernväg, utan
 man måste ta vetturin från Foligno. Enligt
 Romas definition på bildning: det är att

8. Kenna snake med var folk trache om något, se a' det ja speciellt sin bildning och kenna snake om något som ingen andra af oss be- kanta än kronen och schilde kända till. Men allt beror på värdet. Våra skispartier i Montefalco byr på mig, y' om. Solen skinner nu på morgonen elium det kannes kacet och vikt i luften. Snö ligger på albarabugen som synas från Rom, och flakarna derifrån jeminu om vår karta skatudd och "Dahlberin talo, som Rissinen skriver. Apropos R. så gick det upp för mig att Tahanen i världen borta alldeles nära via Babuino, som kan kaka på Papu - Tino, och att jag var der för en gång på v. Rom. Ja så i den gå till den protestan- tiska kyrkogården för att beöfva Koningens graf. Tack vare kronen ligger jag inte der med honom - Förval för denna gång - jag tänker vår re- rouit bli folgrind i Perugia, Siena florens - Bologna - Milano till Guldhand Basel - Paris - det jag för resten längtar - så galeu kan menings- vara. Jag se om jag kommer vint till Paris, jag tips det knappt, så vi skiljas väl i Basel. Guldhand för att kan se tack ut denna mor- gon - i går var jag orolig för henne. I Paris får jag hemtänka om mera om attning derhemma och jag tänkte att jag ändå minnet till längtar efter att veta. Presterna kan ha fått nåt såd. Tankrikt. Salongen i Paris är öppnad. mina söka ommaninas bland de goda men utan kommentarier - Helt allas, kiti merr - jag är så glad för telegrammet - Måta Anna, y' förkyla sig på vår till Stockholm. Eder
Alla.

